

Докато в. „Освобождение“ посочва, че изборите в Шумен са минали при „пълна свобода, с песни и ентузиазъм“.

След изборите критиките на правителството към опозицията се увеличават. На заседание на ПБ на БРП(к), проведено на 27 ноември 1954 г., се посочват перспективите пред българската опозиция: „или да потърси пътища за връщане в Отечествения фронт, или да продължи да стои на сегашните си позиции... в такъв случай тя ще бъде безжалостно разобличена и разгромена“³¹.

През 1946 г. натискът над опозицията се засилва. Задържат се опозиционни дейци, спират се опозиционни вестници, използва се всякакъв случай за спъване дейността на опозиционните политически формации.

В Шуменския край са разтурени публични събрания на опозицията в Мараш и Злокучен, а на членове на БЗНС „Н. Петков“ от Кълново и Нови пазар е нанесен жесток побой. На годишно събрание на земеделците от Шуменска и Преславска околия се отправя протест срещу беззаконията, вършени в страната. Отправя се искане за освобождаването на задържаните, разпускане на НС и провеждане на нови избори³².

В Шумен на 26 май 1946 г. милицията нахлува в клубното помещение на БЗНС „Н. Петков“, където се провежда конференция, и арестува всички присъстващи – общо 60 души. За бруталните милиционерски действия Хр. Стоянов връчва на министъра на правосъдието обширен протест³³.

Но на протестите на опозицията никой не обръща внимание, а приближаването на изключително важни за страната избори – референдума за формата на държавно устройство и изборите за ВНС, показва, че предстои изпълнена с напрежение политическа есен.

БЗНС „Н. Петков“ изпраща Окръжно №10 до дружбите в страната, където заявява, че становището на съюза е „ясно и категорично: БЗНС е за народна република“³⁴. БРСДП(о) и Демократическата партия също призовават своите членове и съмишленици да гласуват за република.